

Jean Poesen

Als fysisch geograaf - hoogleraar in Leuven is Jean onvermijdelijk een wereldreiziger met als reisdoel landelijke gebieden op verschillende continenten, bij voorkeur afgelegen en licht bergachtig waar de bodem de neiging vertoont van weg te spoelen. Zo ook het bergland van Noord Vietnam waar de KULeuven met andere partners in 2000 een rural development project uitvoerde met inbegrip van thesisbegeleiding voor Vietnamese en Belgische studenten. Veldwerk in de Suoi Muoi catchment area impliceert lange wandelingen over aarden walletjes en rotsrichels in het geaccidenteerd terrassenlandschap. Studenten, Vietnamese en Belgische begeleiders lopen en file indienne achter elkaar en kijken al eens uit naar wat zich rondom hen afspeelt zodat de rij wordt uitgerokken. Tijdens een ochtendlijke wandeling werden we begeleid door een ritmisch handgeklap en het duurde even voor de bron ervan kon worden gelokaliseerd: het was Jean die achteraan in de rij liep. Een der Vietnamezen had hem verteld dat slangen zich op deze paadjes in de zon kwamen opwarmen en door geluid verjaagd werden. Het hoeft geen betoog dat Jean de enige van het gezelschap was die een slang onder zijn voeten heeft zien wegschieten, ongetwijfeld opgeschrikt door het energieke handgeklap. Daarmee werd proefondervindelijk de correctheid van deze theorie bewezen.

Het kenmerkt Jean ten voeten uit, steeds behoedzaam en met oog op de risico's van de onderneming, maar toch ware moed vertonend in het geloof op de goede afloop.

Zo onderscheidde hij zich reeds als student. Tijdens een studentenexcursie van de geologen en de geografen werd de groeve van Opprebais bezocht, een toen nog drooggepompte diepe put met zandwinning in het Zand van Brussel bovenop de ontginning van het Kwartsiet van Dongelberg. Zandwinning gebeurde in paliers van enkele meter hoogte gescheiden door een afdalende weg die voor de vrachtwagens was aangelegd. Om naar beneden te gaan waren er dus twee mogelijkheden, springen of rondgaan. De meer avontuurlijk aangelegde geologen sprongen, de immer voorzichtige geografen volgden de weg. Dat stak Jean. Hij bedacht zich en sprong toch. Alleen had hij dat met meer moed dan berekening gedaan. Bij het neerkomen op de losse zandhelling aan de voet van de palier maakte hij een voorwaartse kanteling en ploegde de snuit vooruit de helling af. Maar de eer van de geografen was gered.

Michiel Dusar

Belgische Geologische Dienst